

گفت‌وگوی «جوان» با مسئول گروه جهادی
که در زمینه مقابله با سقط جنین و حمایت از زنان سرپرست خانوار فعالیت دارد و حالا هم پای کار شرایط جنگی هستند

کار جهادی امید آفرین است

**گفت‌وگو
زهرا چذری**

وقتی مردم خودشان پای کار بیایند هیچ کاری بر زمین نمی‌ماند. مصداق عینی این پای کار آمدن مردم را بارها و بارها دیده‌ایم، همچنان که نیروهای جهادی سال‌هاست در قالب گروه‌های جهادی مختلف می‌کوشند تا کارهای بر زمین مانده در حوزه‌های مختلف را انجام بدهند و خلاها را پر کنند. این شب‌ها که شاهد بعثت مردم در خیابان‌ها هستیم، باز هم گروه‌های جهادی پای کارند. گروه جهادی شهید عبدالرضا لشکریان یکی از گروه‌هایی است که از دوران کرونا و با هدف حمایت از زنان سرپرست خانوار تشکیل شده و حالا در شرایط جنگی پرنرنگ‌تر از همیشه به فعالیت‌های خود ادامه می‌دهد. این گروه جهادی در مسیر فعالیت‌هایش به یکی از مهم‌ترین چالش‌های کشور در شرایط کنونی، یعنی بحث سقط جنین و مسئله جمعیت هم ورود کرده و با شناسایی مادرانی که به هر دلیلی به این نتیجه رسیده‌اند که باید جنین‌شان را سقط کنند، پای صحبت‌ها و درد دل‌های آنها می‌نشینند و می‌کوشند موانع این مادران برای فرزندآوری را به فراخور توانایی خودشان رفع کنند. حمایت از زنان سرپرست خانوار هم کار ویژه دیگر این گروه جهادی است که با توانمندسازی این زنان انجام می‌گیرد. از زمانی که تشییع جنازه در کشور نواخته شده، این گروه جهادی بخشی از فعالیت‌های خود را به حوزه‌هایی مانند دوخت پرچم و تهیه غذا برای موبک‌ها و دیدار با خانواده شهیدهای جنگ‌های اخیر اختصاص داده‌اند. با مهدیه لشکریان، مسئول این گروه جهادی هم‌کلام شده‌ایم تا درباره فعالیت‌های جهادی این گروه، انگیزه‌ها و برکات کار جهادی آنها بیشتر بدانیم و ببینیم.

مرتبط با ما فراهم می‌شد، به نظر من این موضوع بسیار ارزشمند است و به رشد و بلوغ اجتماعی این نوجوانان کمک شایانی می‌کند. آیا همچنان هم فعالیت‌های جهادی شما ادامه دارد؟ برنامه‌تان برای آینده چیست؟

بله، فعالیت‌های ما همچنان ادامه دارد. همان‌طور که اشاره شد، ما در زمینه بانوان سرپرست خانوار و مسئله سقط جنین فعالیت می‌کنیم و این فعالیت‌ها همیشگی است. در عرصه نبرد و جنگ نیز همچنان فعال بوده‌ایم. از ابتدای جنگ رمضان (از روز چهارم یا پنجم پس از شهادت رهبر که برنامه‌های تجمع‌های خیابانی آغاز شد) ما همراه با همه همسایگان خود در تجمع‌های شبانه شرکت می‌کردیم. در برخی شب‌ها ایستگاه‌های صلواتی را همراهی می‌کردیم؛ مواد اولیه را فراهم یا خوراکی مورد نظر برای توزیع را آماده می‌کردیم. اکنون نیز همین روال ادامه دارد. در شب‌های اول به یاد دارم که مکرراً طاقه‌های پارچه‌های رنگی و آماده برای پرچم را می‌آوردند، آنها را برش می‌زدیم و از همسایگان می‌خواستیم در صورت تمایل برای دوخت این پرچم‌ها با ما همراهی کنند. می‌دیدیم که همه به سرعت مشارکت می‌کنند و کاری بر زمین نمی‌ماند.

فعالیت دیگری که در این مدت داشتیم، دیدار با خانواده شهیدها با کسانی بود که درگیر جنگ و جراحی‌های متحمل شده‌اند. احوالپرسی از آنان، سر زدن به آنها و در صورت لزوم پیگیری و حل مسائل آنان از طریق خیران یا ارگان‌های دولتی، همچنین راهنمایی و مشاوره جهت تسهیل امورشان از دیگر فعالیت‌های گروه جهادی ما در این مدت بوده است.

کمیسیون. این موجب می‌شد اضطراب و استرس فراوانی که شاید بسیاری از مردم داشتند در ما کمتر شود، زیرا به شدت درگیر کار و فعالیت بودیم. به هر حال انجام هر کاری با سختی‌هایی همراه است؛ گاه از طرف خانواده و گاه از طرف محیط اجتماعی، در هر زمانی به نوعی، مهم آن است که انسان با وجود سختی‌هایی به تلاش خود ادامه دهد و همین تلاش صادقانه اجر دارد.

حتما در طول دوران فعالیت‌های جهادی با خاطرات تلخ و شیرین زیادی مواجه شده‌اید. جذاب‌ترین خاطره‌ای که در ذهنتان باقی مانده چیست؟

از نظر من جذاب‌ترین خاطره در طول فعالیت‌های جهادی، مشاهده نوجوانان دختر و پسر بود که از صبح که ما کار خود را شروع می‌کردیم، با ما همراه می‌شدند. در مواقع دیگر (پیش از جنگ) اگر تعطیلی بود، آنها تا ظهر می‌خوابیدند و همراهی چندانی با خانواده نداشتند، اما در چنین شرایطی، کودکان از صبح بیدار می‌شدند و در همه امور اعم از پخت و پز، ساماندهی کارها و رساندن وسایل به مقصد، مشارکت و همراهی می‌کردند. این شرایط سخت باعث هم‌دلی بیشتر افراد می‌شد و تجربه‌های جدیدی برای نوجوانان دختر و پسر

از نگاه شما به عنوان کسی که خودش هم با فعالیت‌های جهادی درگیر است، اهمیت حضور زنان و فعالیت‌های جهادی از سوی آنها چیست؟

انجام فعالیت‌های جهادی و درگیر شدن در فعالیت‌های اجتماعی در بازه‌های زمانی مختلف (از جمله در زمان جنگ یا پسا جنگ) به افراد کمک می‌کند که ذهن خود را از افکار منفی و ناامیدکننده دور سازند. بارها از بانوان همکار و همراه خود شنیده‌ایم که حضور در چنین محیط‌هایی باعث کاهش ناامیدی، افزایش روحیه، دوچندان شدن انرژی برای امور روزمره و افزایش صبر و توکل آنان شده است. مهم‌ترین نمره این فعالیت‌های جهادی برای بانوان، همین مسئله است.

نکته دیگر این‌که همان‌طور که نیروهای مختلف در عرصه‌های گوناگون از جمله نیروهای نظامی، امنیتی، پزشکی، آتش‌نشانیان و متصدیان خدمات شهری مشغول هستند، هر یک وقتی فعالیت خود را به نحو احسن انجام دهند و به پیشبرد اهداف کشور کمک کنند، این امر به عرصه نبرد، میدان جنگ و عزت ایران اسلامی یاری می‌رساند. بنابراین هر کار کوچکی که هر فردی با قصد قربت انجام دهد، در عزت ایران اسلامی و عزت اسلام عزیز مؤثر خواهد بود.

نظر خانواده درباره فعالیت‌های جهادی شما چیست؟ آیا همراهی می‌کنند یا کاهش زمان حضور شما در خانه و خانواده به واسطه فعالیت‌های جهادی انتقاد آنها را پی داشته است؟

خانواده در بعضی زمینه‌ها همکاری دارند، اما لزوماً به این معنا نیست که همه شرایط به آسانی فراهم بوده باشد. تا حدودی کمک کردند؛ گاه وسیله نقلیه در اختیار ما قرار می‌دهند، گاه وقت و زمان خود را صرف می‌کنند. طی جنگ تحمیلی رمضان، تقریباً همه اعضای خانواده با هم همکاری مستمر داشتیم و هر روز درگیر فعالیت بودیم. به گونه‌ای که حتی فرصت سفر نوروزی نشد، اما همان‌طور که گفتیم، این فعالیت‌ها باعث ایجاد امید در انسان می‌شود. مسلماً برای خانواده سخت بوده، اما هم همسرم و هم فرزندانم هر یک به نوعی همراهی می‌کردند و هر کدام در انجام فعالیت‌های جهادی سهم داشتند. به طور مثال، اگر برای گروه‌های جهادی قصد پخت و پز داشتیم، خرید روزانه برعهده آقایان بود. این امر باعث می‌شد تمام خانواده درگیر

کمک را به ساکنان محله و هنرجویان خیاطی ارائه دهیم. همچنین هر فصل تقریباً شش نفر از هنرمندان را با تأمین هزینه‌هایشان آموزش خیاطی داده‌ایم.

گویا شما در حوزه پیشگیری از سقط جنین هم فعالیت‌هایی دارید. چگونه افرادی را که قصد سقط جنین دارند، شناسایی می‌کنید و آنها را قانع می‌کنید فرزندشان را نکشند؟

بله، اقدام دیگری که پیگیر آن بودیم، موضوع پیشگیری از سقط جنین است. با توجه به آمارهایی که از سقط‌ها وجود دارد که البته آمار دقیقی نیست و بیشتر متکی بر آمار غیر رسمی است، گاهی با مواردی مواجهیم که افراد به دلیل عدم مراقبت کافی در دوران بارداری منجر به از بین رفتن جنین می‌شوند. از طریق اتصال به گروه‌های معارف، کمک‌های خیریه برای اینها جمع‌آوری می‌شود. این افراد را به مسجد محله دعوت می‌کنیم و پای صحبت آن‌ها می‌نشینیم و با آنها گفت‌وگو می‌کردیم تا نیازهایشان را دقیقاً بررسی کنیم. برخی از آنها برای اینکه بتوانند فرزند خود را نگه دارند نیاز به کمک‌های غیرمالی مانند انجام فعالیت‌های روزمره یا مراقبت‌های بارداری داشتند و برخی دیگر به کمک‌های مالی و درمانی در دوران بارداری و پس از آن نیازمند بودند. ما نسبت به ساماندهی و واسطه‌گری میان آنان و خیران اقدام می‌کردیم و در مواردی برای مدت دو سال مساعدت‌هایی از سوی خیرین جذب می‌کردیم؛ گاهی وسایل بهداشتی یا شیرخشک نوزاد را در اختیار آنها قرار می‌دادیم و گاهی هزینه مربوطه در اختیار آنان قرار می‌گرفت. در برخی موارد که مشکل مسکن داشتند، با کمک خیرین، پول پیش برای آنان تأمین شد. اینها نمونه‌هایی از فعالیت‌های ما در حوزه مبارزه با سقط جنین است.

آیا در دوره جنگ هم به تناسب شرایط فعالیت‌های جهادی داشتید؟ اگر داشتید، چه فعالیت‌هایی بوده است؟

بله، در جنگ ۱۲ روزه، در مرحله نخست دو دسته فعالیت داشتیم؛ دسته اول فعالیت‌های معمول تر همچون پخت غذا برای گروه‌های مختلف اعم از نیروهای امنیتی، نظامی، پایگاه‌های بسیج و نیروهای ایست‌بازی. دسته دوم، فعالیت‌های رسانه‌ای بود. از جمله اینکه اخبار را از کانال‌های معتبر جمع‌آوری می‌کردیم و در اختیار ادمین کانال مسجد قرار می‌دادیم تا اهالی محل بتوانند از اخبار مناسب با سطح تحلیلی مطلوب بهره‌مند شوند.

خانم لشکریان شما فعالیت‌های جهادی خود را از چه زمانی آغاز کردید؟

فعالیت‌های جهادی ما از سال ۱۳۹۸ آغاز شد. با توجه به تأکید رهبر معظم انقلاب در آن سال مبنی بر اینکه نیروهای مختلف در محلات ظرفیت‌ها را شناسایی و ساماندهی کنند، ما نیز این کار را در محله خودمان انجام دادیم. شناسایی توانمندی‌های بانوان برای همکاری در فعالیت‌های مختلف، مهارت‌ها و سبب آنها، همچنین امکان برقراری تعامل با خیریه‌های گوناگون از جمله اقداماتی بود که در آن سال آغاز کردیم. ما این گروه جهادی را به نیت شهید عبدالرضا لشکریان راه‌اندازی کردیم. شهید لشکریان خودشان جهادگر بودند و در روستای پدریشان کارهای جهادی انجام می‌دادند، اما در ۱۶ سالگی و در عملیات حصر آبادان شهید شدند.

هنسته اولیه گروه جهادی ما هشت نفر است که در کنار هم کار جهادی را شروع کردیم و ادامه دادیم.

چه شد که وارد کارهای جهادی شدید؟

من دوره کارشناسی ارشد در رشته مطالعات زنان قبول شدم و ورود به این رشته باعث شد در حوزه زنان شروع به فعالیت‌های جهادی داشته باشم.

گروه جهادی شما در چه حوزه‌هایی فعالیت دارد و تاکنون چه کارهایی را انجام داده است؟

بخشی از فعالیت‌های ما از سال ۱۳۹۸ در قالب ساماندهی بانوان سرپرست خانوار انجام شد که شامل آموزش خیاطی، کارهای هنری و مهارتی به این بانوان بود. با کمک خیران برای برخی از این بانوان چرخ خیاطی تهیه و نسبت به استقلال آنها اقدام شد. برای تعدادی نیز شغل فراهم شد و گروهی دیگر هم در مجموعه خودمان مشغول به فعالیت هستند.

فعالیت دیگر ما، آموزش هنرجویان دوره‌های خیاطی هنرستان هاست. معمولاً هر تابستان دو تا سه نفر از این هنرجویان وارد مجموعه ما می‌شوند و به صورت رایگان در کنار خیاط‌ها قرار می‌گیرند. با توجه به محیط مناسب کارگاه خیاطی که در زیرزمین مسجد واقع شده است، خانواده‌ها تمایل دارند دختران دانش آموز خود را به آنجا بفرستند. ما نیز از این موضوع استقبال می‌کنیم و امام جماعت مسجد هم حمایت خود را داشته‌اند. از آنجا که این مکان که متعلق به مسجد است، در اختیار ما قرار گرفته، کوشیده‌ایم این

از اقداماتی که پیگیر آن بودیم، موضوع پیشگیری از سقط جنین است. با توجه به آمارهایی که از سقط‌ها وجود دارد که البته آمار دقیقی نیست و بیشتر متکی بر آمار غیر رسمی است، گاهی با مواردی مواجهیم که افراد به دلیل عدم مراقبت کافی در دوران بارداری منجر به از بین رفتن جنین می‌شوند. از طریق اتصال به گروه‌های معارف، کمک‌های خیریه برای اینها جمع‌آوری می‌شود.